

Tadeusz Śliwa, Galant Wojciech [w:] *Słownik polskich teologów katolickich*, t. 5 s. 420-422 [tam bibliografia]

Galant Wojciech (1853–1930), popularyzator teologii

Urodził się jako syn rolnika Michała 27 V 1853 r. w Strachocinie. Do Gimnazjum uczęszczał w Przemyśle i po egzaminie dojrzałości wstąpił do Seminarium Duchownego. Świecenia kapłańskie przyjął 12 VI 1876 r. W tymże roku został wikariuszem w parafii Kańczuga, a po kilku miesiącach został przeniesiony na takie samo stanowisko do katedry w Przemyśle. Stąd po kilku dalszych miesiącach został wysłany na studia do Wiednia, ale przed ukończeniem ich został odwołany w 1878 r. i powierzono mu wykłady z Pisma św. Starego Testamentu w miejscowym Instytucie Teologicznym. Po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego został mianowany profesorem tego przedmiotu. W 1887 r. wyjechał na kilka miesięcy do Rzymu, gdzie uzyskał stopień doktora teologii. Ze względu na skromne uposażenie podjął naukę jako zastępca prefekta w gimnazjum przemyskim, w którym uczył także języków klasycznych. W konsystorzu biskupim wypełniał obowiązki referenta, w sądzie zaś do spraw małżeńskich – sędziego. Cechowała go skromność i ogromna pracowitość, dzięki czemu pozostawił po sobie znaczną spuściznę pisarską głównie o charakterze dewocyjnym, popularnonaukowym o szerokim wachlarzu, ze słabą reprezentacją tematyki starotestamentowej, którą się parał w wykładach. Od 1919 r. wykładał w ograniczonym zakresie. W początkach zimy 1924 r. w ogóle zakończył wykłady i z dniem 1 I 1925 r. przeszedł na emeryturę.

W 1925 r. został mianowany tajnym podkomorzym papieskim. Zmarł 13 XI 1930 r. w Krakowie i tam został pochowany.